

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שמיני עצרת - שמחת תורה

SHEMINI ATZERES - SIMCHAS TORAH

כב'-כג' תשרי תש"ס OCTOBER 2-3, 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות/ליל שמ"ע - 6: 21 הדלקת נרות/ליל ש"ת - 7: 27 (earliest)
זקרי"ש/מ"א - שמ"ע/ש"ת - 9: 13 שקיעה/שמחת תורה - 6: 35
זקרי"ש/גר"א - שמ"ע/ש"ת - 9: 49 צה"כ/מוצאי יו"ט - 7: 25
שקיעה/שבת/שמ"ע - 6: 37 לשיטת רבינו תם - 7: 47

מדעת עליון

ביום השמיני עצרת תהיה לכם וכו' (פנחס כט-לה)

בגמ' סוכה פרק החליל (נה :) דרשו "הני שבעים פרים כנגד מי? כנגד שבעים אומות, פר יחידי למה? כנגד אומה יחידה. משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה. ליום אחרון אמר לאוהבו, עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך" עיי"ש. ואכתי צריך ביאור, אמאי צוה הקב"ה להפחית את קרבנות שמיני עצרת מכל ימות החג?

והסביר את זה המגיד מדובנא זצ"ל כדרכו ע"י משל לעשיר אחד שחזר הביתה מדרך רחוקה, והביא מתנות רבות לבני אשתו מבעלה הראשון, אולם לבניו הביא רק מתנות קטנות. כששאלו לו למה עשה כן, הסביר ואמר, "משום דהבנים החורגים שמחים רק במתנות, ולכן נתתי להם מתנות מרובות, אבל בני צריכים לשמוח בעיקר בי, ולחרפה יחשב להם אם תתערב בשמחתם שמחת המתנות, ולכן די להם במתנות קטנות." כל העמים צריכים להרבות בשבילם קרבנות, כי אין להם שמחה אחרת. אמנם בניי, שעיקר שמחתם אביהם שבשמים, מספיק להם פר אי ואיל אי.

והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו וכו' (ברכת השחר)

הנה בשמחת תורה מסיימין את התורה ומתחילין מיד ספר בראשית,

Simchas Torah marks the end of the spiritual renewal we call the Yomim Noraim - the cleansing and uplifting are behind us and the ripples of joy have reached their crescendo. Now, we reassume our daily routines with a heightened awareness and determination to fulfill our spiritual potential. However, says **R' Michel Barenbaum Shlit"a**, formidable obstacles have been placed in our way. We are taught, "*The Satan advocates on behalf of Israel on Yom Kippur, for they resemble angelic beings.*" (ראי"ש יוה"כ כד') What comes over the satan, that he is suddenly so congenial towards the Jewish people?

The answer is that the satan is no fool - he knows it is in his best interests to praise the exalted spiritual level of Bnei Yisroel on Yom Kippur, for then, when the awe of that day wears off and they resume their regular routine, he will point a finger at them and call to the Heavenly court, "Look at the Jewish people now! This is the nation that resembled angels on Yom Kippur! See how far they've fallen!"

We must ponder this idea following Simchas Torah and focus our energy on Torah study to take advantage of every moment, for otherwise, all our achievements will be used against us in the Heavenly Court.

הוא היה אומר

R' Yonason Eibeschutz ZT"L would say:

"An ignoramus who buys *Choson Torah* on *Simchas Torah*, is indeed extremely pious. Imagine, he is a *Choson* - but he hasn't seen his *kallah* for the entire past year!"

R' Eliyohu Lopian ZT"L would say:

"The joy in life which dedicated Torah study brings with it, cannot be conveyed in mere words. It must be experienced!"

R' Chaim Shmuelevitz ZT"L would say:

"We are accustomed to thinking that love of the Torah leads to toil in Torah. Actually, the truth is, that toil in Torah leads to love of Torah!"

SPONSORED BY THE NIGHT KOLEL OF SHA'AREI TEFILAH

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

Hashanah and Meir complied. You commanded us to sit in the *succah* on *Sukkos* and Meir sat. You commanded us to be happy on *Simchas Torah*; Meir is happy.

"Now, You have made Meir's daughter very ill and Meir is required to accept your decree with happiness, as it states, '*A man is required to make a blessing on evil just as he is required to make a blessing on good.*' The *gemarah* teaches that a man must therefore accept the evil decree happily.

"I, Meir, accept Your decree happily. But *Ribono Shel Olam*, there is also the Halachic ruling "אין מערבין שמחה בשמחה" - *One may not mix one joyous event with another joyous event*. How, then, can I accept this on *Simchas Torah* - and mix the שמחות together!"

Immediately, the sick girl broke into a heavy sweat and recovered fully from her illness.

TORAH GEMS

שישו ושמחו בשמחת התורה כי היא לנו עז ואורה וגו'

Simchas Torah is a *Simchah* for every Jew, provided that the Torah is as happy with us as we are with it, and we rightfully identify with it.

R' Avraham J. Twerski Shlit"a relates that one time at the *Simchas Torah* celebration, with people singing and dancing joyously with the Torah, a person who had virtually no contact with Torah study, was particularly lively. Someone couldn't resist and asked him, "Do you have any idea what is contained in that Torah with which you are dancing? In what way does the celebration of the Torah concern you?"

The man's answer was enlightening. "Suppose my brother was marrying off his child. Would I not rejoice in my brother's *simcha*, even though it's not my actual child who is getting married?"

"I know nothing of the Torah," continued the man emotionally, "but the Torah scholars are my brothers - and their *simcha* is my *simcha*!"

Explains R' Twerski, this man is so right. The *simcha* of one Jew with the Torah should be a *simcha* for all Jews. In this respect especially, we are all one family.

ונוהגים חביבות יתירה לתורה בחיבוק ונישוק וריקודים, ושמחים בה טובא בשמחה עצומה. וצריך להבין, דאנו מזמרים "והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו" - מה שייך לבקש שימתיק הקב"ה את התורה, הלא היא מתוקה מדבש?

וביאר הגמור"ר אברהם יעקב הכהן פאם שליט"א, שיקרה לפעמים שאדם מוצא כל מאכל הבא לתוך פיו מר כלענה, אף המתוק ביותר נהפך בפיו למרה, מפני חולי בפיו שמתהווה שם מרירות גדולה המקלקלת כל טעם הבא לתוך פיו. והיינו טעמא, שמתרשלים אנו בלימוד מפני המרירות שבפינו שמפני זה אין אנו מרגישים מתיקות התורה. ע"כ אנו מתפללים שירפא ה' את פינו וימתיק את התורה בפינו, ולא עוד אלא שמתפללים אנו על כל פיות "עמך בית ישראל" שכולם ימצאו טעם נפלא בתורתנו הקדושה. אנו שרים ומזמרים "והבדילנו מן התועים" - מי הם התועים? הלא רוב אחינו הם תועים בדרכי החיים ולשמחה מה זה עושה?

לכן, היום בשמחת תורה, זמן מוכשר להתפלל על כל בני ישראל שיתקרב לתורה ויתבשמו בה, ויקוים בנו "וכל בניך לימודי ה'".

מעשה אבות....סימן לבנים

As was the custom years ago by many of the *Chassidishe Rebbes*, and remains even until today, many *Chassidim* would come from far away to the court of their *Rebbe* for the High Holidays, and they would remain there, taking in the *kedushah* of their *Rebbe*, until after the final days of *Simchas Torah*.

One such Chassid came, to be near the holy **R' Meir of Premishlan ZT"L**, and related the following story. At that time, R' Meir's daughter was very sick. The doctors despaired, and as *Simchas Torah* drew near, her condition worsened until she was close to death.

While her father was rejoicing during the *Hakafos* as usual, the Rebbetzin urged the *Chassidim* to interrupt him and beg him to do something - anything - to save their daughter. The *Tzaddik* finally stopped and entered his daughter's room. Realizing how her fever was unnaturally high and just how critical her condition was, he began praying, silently at first, but gradually his voice began to rise. "*Ribono Shel Olam*," he said, "You commanded us to blow the *Shofar* on *Rosh*